

สิทธิของ ผู้ต้องหา

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๒)

ผู้ต้องหา หมายความว่า บุคคลผู้ถูกหาว่าได้กระทำความผิดแต่ยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาล

1. สิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อน
ว่าไม่มีความผิดและก่อนมีคำพิพากษา
ถึงที่สุดจะแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำ
ความผิดจะปฏิบัติต่อบุคคลนั้น
เสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้

2. สิทธิที่จำได้รับการสอบสวนหรือ
พิจารณาด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว
ต่อเนื่อง และ เป็นธรรม

สิทธิของ ผู้ต้องหา

3. สิทธิที่จะได้รับ
การช่วยเหลือจากรัฐ
ด้วยการจัดหาทนายความให้

4. สิทธิที่จะไม่ให้ถ้อยคำ
เป็นปฏิปักษ์ต่อตนเอง
อันอาจทำให้ตนเองถูกฟ้องคดี

สิทธิของผู้ต้องหา

5. สิทธิที่จะได้รับการปล่อยตัวในกรณีที่ถูกคุมขังโดยมิชอบ ด้วยกฎหมาย

6. สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคำขอประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา อย่างรวดเร็ว และจะเรียกหลักประกันจนเกินควรมิได้การไม่ให้ประกัน ต้องอาศัยเหตุตามกฎหมายและต้องแจ้งเหตุให้ทราบโดยเร็ว

7. สิทธิที่จะอุทธรณ์คัดค้านการไม่ให้ประกันตัว

8. สิทธิที่จะมีล่ามหรือล่ามภาษามือกรณีที่ผู้ต้องหาไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยหรือไม่สามารถพูดหรือได้ยินหรือสื่อความหมายได้

9. สิทธิที่จะได้รับหลักประกันในเรื่องความสามารถในการต่อสู้คดีในกรณี
ที่เชื่อว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้

10. มีสิทธิพบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นทนายความเป็นการ
เฉพาะตัว

11. มีสิทธิให้ทนายความ หรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟัง
การสอบปากคำตนได้ในชั้นสอบสวน

12. ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาซึ่งถูกควบคุมหรือขังมีสิทธิแจ้งหรือขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติหรือ
ผู้ซึ่งผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาไว้วางใจทราบถึงการถูกจับกุมและสถานที่ที่ถูกควบคุมในโอกาสแรก

สิทธิ
ของ
ผู้ต้องหา

สิทธิ

ของผู้ต้องหา

13. มีสิทธิได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อกับญาติได้ตามสมควร

14. มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดการเจ็บป่วย

15. สิทธิที่จะได้รับโอกาสแก้ข้อหาและที่จะแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ตนได้ในชั้นสอบสวน

16. สิทธิที่จะให้การหรือไม่ก็ได้ในชั้นสอบสวน ถ้าผู้ต้องหาให้การถ้อยคำที่ผู้ต้องหาให้การนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้